

SPRAWOZDANIE ZARZĄDU TOWARZYSTWA ASYSTENTÓW

UNIwersytetu Jagiellońskiego
w Krakowie

ZA ROK 1927/28.

BIBLIOTEKA
UNIWERSYTETU
JAGIELLOŃSKIEGO

L. inv. 3259 / 37

KRAKÓW 1928.

NAKŁADEM ZARZĄDU TOWARZYSTWA ASYSTENTÓW UNIW. JAG.

Po myśli § 8. statutu Towarzystwa

Zarząd Towarzystwa Asystentów U. J. zaprasza wszystkich byłych Asystentów U. J., w szczególności byłych Członków T-wa, oraz wszystkich innych członków grona nauczycielskiego U. J. do wstępowania do T-wa w charakterze jego członków wspierających.

**Wkładka członka wspierającego wynosi rocznie 10 zł.,
członka zwyczajnego miesięcznie 2 zł.**

Pieniądze można wpłacać na konto P. K. O. Nr. 405.099
lub przesłać przekazem pod adresem biura Zarządu T-wa:
KRAKÓW, UL. GOŁĘBIA 13, COLLEGIUM WITKOWSKIEGO.

Prosimy, w związku ze zbliżającą się rocznicą dwudziestolecia istnienia Towarzystwa, o nadsyłanie materiałów do historii Towarzystwa, wspomnień, fotografii i t. p. pod adresem biura Zarządu z przeznaczeniem do ewent. wydać się mającej publikacji.

Prosimy o zgłaszanie odczytów publicznych lub prelekcji przeznaczonych wyłącznie dla członków Towarzystwa.

Prosimy o zasilanie biblioteki i czytelní Towarzystwa książkami i czasopismami już niepotrzebnymi. Zaczątek biblioteki T-wa już istnieje, przy chętnem poparciu Kolegów może ona szybko wzrósć do poważnych rozmiarów, by służyć szerokim kołom czytelników.

Członkowie zwyczajni mają prawo korzystania z następujących urządzeń Towarzystwa: 1) z funduszu pożyczkowego udzielającego pożyczek bezprocentowych; 2) z Domu wypoczynkowego Towarzystwa w Tatrach; 3) z porady i pomocy w zakresie swych spraw zawodowych.

Nadto wyłącznie dla członków Towarzystwa zastrzeżone jest prawo udziału w konkursach naukowych, organizowanych przez Związek Stowarzyszeń Asystentów Wyższych Uczelni R. P.

Sposób wstąpienia do Towarzystwa określa § 7 statutu T-wa.

SPRAWOZDANIE ZARZĄDU TOWARZYSTWA ASYSTENTÓW

UNIwersytetu Jagiellońskiego
w Krakowie

ZA ROK 1927/28.

BIBLIOTEKA
UNIW. JAGIELLOŃSKIEGO
KRAKÓW

L. inw. 3259 / 37

KRAKÓW 1928.

NAKŁADEM ZARZĄDU TOWARZYSTWA ASYSTENTÓW UNIW. JAG.

CM 313814

WŁADZE TOWARZYSTWA

w r. 1927/28.

A) Zarząd:

Prezes: kol. Dr. Stanisław Karasiński.
Zast. prezesa: kol. Dr. Mieczysław Hisztin.
Sekretarz: kol. Inż. Stanisław Żarnecki.
Zast. sekretarza: kol. Inż. Kazimierz Majewski.
Skarbnik: kol. Dr. Inż. Edward Ralski.

B) Komisja rewizyjna:

kol. Doc. Dr. Stanisław Hiller.
kol. Inż. Dr. Witold Płoski.
kol. Inż. Dr. Kazimierz Wodzicki.

C) Sąd honorowy:

Przewodniczący: kol. Dr. Żdzisław Malkiewicz.
Zastępca przew.: kol. Dr. Mirosław Ramułt.

Syndyk Towarzystwa:

Mec. Dr. Władysław Ekiert.

SPRAWOZDANIE

Z CZYNNOŚCI

ZARZĄDU TOWARZYSTWA ASYSTENTÓW U. J.

w roku 1927/28.

Zarząd Towarzystwa rozpoczął swoją działalność 22. listopada 1927 r. W składzie Zarządu zaszła pewna zmiana, a mianowicie w miejsce kol. A. Donhaisera, który dla braku czasu ustąpił z Zarządu, Zarząd kooptował kol. Inż. K. Majewskiego, powierzając mu funkcje zastępcy sekretarza. Kooptację tę zatwierdziło N. W. Zebranie w dniu 19 czerwca 1928 r. Zarząd odbywał posiedzenia przeciętnie dwa razy na miesiąc.

Pod koniec swojej kadencji zdołał Zarząd po dłuższych staraniach uzyskać lokal dla biura Towarzystwa pod gościnnym dachem Coll. Witkowskiego, przy ul. Gołębiej 13. Ta przychylna decyzja P. Dziekana Zakrzewskiego, Dyrektora Zakładu Fizycznego, oznacza nowy, bardzo pomyślny etap w ułatwieniu i usprawnieniu prac przyszłych władz T-wa.

Z członkami T-wa Zarząd utrzymywał kontakt za pośrednictwem komunikatów rozsyłanych wszystkim członkom. Komunikatów takich informujących o ważniejszych sprawach Zarząd wydał 12. W czasie kadencji Zarządu odbyły się trzy Nadzwyczajne Walne Zebrania, w tem dwa zwołane na życzenie członków T-wa, jedno z inicjatywy Zarządu, wszystkie w aktualnych sprawach bieżących. Frekwencja na zebraniach tych była coraz to bardziej liczna, co można z prawdziwym zadowoleniem podnieść, jako wyraz wzrastającego zainteresowania członków sprawami Towarzystwa.

Stosunek Władz uniwersyteckich do Towarzystwa był bardzo życzliwy. Szczególnie wiele zawdzięcza Towarzystwo nadzwyczajnej przychylności J. M. Pana Rektora Marchlewskiego, który pełen

najlepszego zrozumienia dla potrzeb asystentów naszego Uniwersytetu, nie szczędził Swego czasu, by Zarządowi wydatnie pomóc w przeprowadzeniu pewnych spraw o dużem dla Towarzystwa znaczeniu.

Z niemniejszą życzliwością odnosili się do spraw Towarzystwa Panowie Dziekani wszystkich Wydziałów i z Ich strony Zarząd spotykał się zawsze z pełnem życzliwości poparciem.

Z prawdziwą wdzięcznością Zarząd wspomina także pomoc, jakiej doznawał od tych Panów Profesorów, do których w sprawach Towarzystwa się zwracał.

Zarząd T-wa rozwijał swoją działalność w następujących kierunkach:

Sprawy zawodowe.

Zarząd T-wa w ciągu ubiegłego roku często interweniował zarówno u Władz centralnych, za pośrednictwem Związku Stow. Asystentów W. U. R. P. w Warszawie, jak też i u Władz uniwersyteckich, w różnych sprawach obchodzących ogół asystentów.

W grudniu 1927. interweniował Zarząd w Warszawie parokrotnie i z pomyślnym rezultatem w sprawie opóźnienia, jakie nastąpiło w wypłacie II-giej raty dodatku mieszkaniowego dla asystentów nieetatowych.

W styczniu 1928. Zarząd T-wa przedłożył Senatowi swoje uwagi w sprawie projektu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, o stosunku służbowym profesorów państw. szkół akademickich i pomocniczych sił naukowych tych szkół. Senat Akademicki proponowane przez Zarząd zmiany zgodził się poprzeć przy przedstawieniu swoich wniosków w tej sprawie.

Rzeczzone rozporządzenie ogłoszone zostało w Dz. U. R. P. w Nr. 24 z 6 marca b. r. i zawiera w tytule III. istotnie pewne korzystne zmiany w stosunku do pierwotnego projektu tegoż rozporządzenia.

W kwietniu 1928 r. uzyskał Zarząd T-wa zgodę J. M. Pana Rektora Marchlewskiego i Senatu na uwolnienie asystentów od opłat egzaminacyjnych, dyplomowych, wzgl. promocyjnych. Do tego stanowiska przyłączyły się bez zastrzeżeń wszystkie Rady Wydziałowe, co Zarząd uważa za dowód wielkiej życzliwości i zrozumienia ciężkiego położenia materialnego asystentów ze strony Profesorów naszej uczelni.

W tym samym czasie rozpoczął Zarząd T-wa starania o zwrot

wkładek asystentów lekarzy, wpłaconych do b. Zakładu Pensyjnego. Podania tych kolegów, którzy z Zakładu Pensyjnego wystąpili, skierował Zarząd z odpowiednim pismem Syndyka T-wa p. mec. Dra Ekierta, do Dyrekcji b. Zakładu Pensyjnego we Lwowie. Sprawa do tej pory nie jest jeszcze załatwiona, należy jednak oczekiwać, że będzie rozstrzygnięta w myśl słusznych żądań Kolegów, gdyż Zakład Pensyjny nie dając żadnych świadczeń ściągał duże wkładki, które razem wzięwszy przenoszą w niektórych wypadkach kwotę 1000 zł. i więcej.

Sprawa ubezpieczeń społecznych asystentów Uniwersytetu powinna być wogóle poddana gruntownej rewizji, gdyż normy obecnie obowiązujące zupełnie nie biorą pod uwagę odmiennych, specyficznych warunków pracy asystentów. Dotychczasowy efekt ubezpieczenia ze względu na przeważnie krótki, co najwyżej paroletni okres czasu spędzonego na stanowisku asystenta, jest ten, że sumy powstałe z wkładek n. b. przymusowych przepadają dla płacących całkowicie i bez regresu z chwilą opuszczenia Uniwersytetu.

Starając się sprawie ubezpieczeń nadać obrót właściwy, delegaci T-wa na Zjeździe Związku Stow. As. w Poznaniu przedłożyli następujący zasadniczy wniosek, który został przez Zjazd uchwalony:

„Zjazd wzywa Prezydium do gruntownego przestudjowania z udziałem zaproszonych prawników istniejących ustaw o ubezpieczeniach pracowników umysłowych w odniesieniu do asystentów wyższych uczelni i podjęcia w porozumieniu z poszczególnymi Stowarzyszeniami starań o nowelizację tych ustaw“.

Prócz spraw powyżej wymienionych Zarząd T-wa przedstawił Związkowi Stow. Asyst. W. U. dla przedłożenia kompetentnym czynnikom swoje stanowisko w sprawach: a) zaliczenia lat służby na Uniwersytecie do lat służby w innych gałęziach służby państwowej; b) wyższego stopnia służbowego dla adjunktów; c) uposażeń i dodatku naukowego; d) stanowiska i płac asystentów ryczałtowych; e) publikacji naukowych; f) nowych katedr.

Sprawą asystentów ryczałtowych starał się Zarząd zainteresować J. M. Pana Rektora Marchlewskiego, mając na względzie poprawę warunków bytu tych kolegów. Zarząd przeprowadził także w sprawie ulg kolejowych dla tych kolegów następującą uchwałę na Zjeździe w Poznaniu:

„Zjazd wzywa Prezydium do podjęcia kroków w Ministerstwie Komunikacji w celu uzyskania dla asystentów młodszych przynajmniej takich ulg na kolejach państwowych, jakie przysługują studentom Uniwersytetu“.

IX. Zjazd Delegatów Stowarzyszeń Asystentów W. U. R. P.

Ze Związkiem Stow. Asyst. W. U. R. P. Zarząd T-wa żywo i gorliwie współpracował, co wyraziło się zarówno przez stały z nim kontakt i porozumiewanie się we wszystkich ważniejszych sprawach, jak i przez udział delegatów Towarzystwa w obradach IX. Zjazdu delegatów, który się odbył w Poznaniu w dniach 27 do 29 czerwca b. r.

Towarzystwo Asystentów U. J. reprezentowali na tym Zjeździe prezes i sekretarz T-wa.

Obrady Zjazdu były niewątpliwie owocne. Delegacja krakowska, oprócz udziału w załatwieniu wielu spraw ważnych ze stanowiska zawodowego, o których wyżej była mowa, zgłosiła wniosek aprobowany wystąpienie z Centralnej Komisji Porozumiewawczej, dokonane przez Prezydium Związku; ponadto podjęła inicjatywę reorganizacji konkursów naukowych, co okazało się koniecznym ze względu na pewne zasadnicze ich braki.

Na Zjeździe IX. ogłoszono wyniki II-giego konkursu naukowego na podstawie decyzji Sądu Konkursowego z dnia 22 czerwca 1928 roku.

Do konkursu były dopuszczone prace drukowane po 1. IV. 1927 roku; na 58 nadesłanych prac, Sąd Konkursowy nagrodił 12 prac, przyznając ich autorom nagrody po 500 zł.

Z Uniwersytetu Jagiellońskiego otrzymało nagrody pięciu Kolegów za następujące prace:

Kol. Doc. Dr. Z. Grodziński, „Über das Blutgefäßsystem von Mixine glutinosa“.

Kol. Dr. J. Krókowski, „De „septem sideribus“ quae Nicolao Copernico vulgo tribuntur“.

Kol. Dr. Z. Łubieński, „Podstawy etyki u Hobbes'a“.

Kol. Dr. S. Nowicki, „O patogeniezie zakaźnego zapalenia kości“.

Kol. Dr. H. Oesterreicher, „Imięstów bierny w języku polskim“.

Zjazd uchwalił natomiast nie wypłacić nagrody 6-tej, przyznanej za pracę pochodzącą z U. J., ponieważ autor pracy wystąpił z Towarzystwa. Jedną z prac, nadesłanych z U. J., a przez pomyłkę nieoceniającą, przekazano III-emu konkursowi naukowemu.

Dom wypoczynkowy Towarzystwa.

Zarząd Towarzystwa jeszcze w kwietniu bieżącego roku przystąpił do pewnych przygotowań, aby dla swych członków zorganizować w czasie wakacyj letnich dom wypoczynkowy, w przekonaniu, że akcja ta może oddać nieocenione usługi ludziom pracującym naukowo, zwłaszcza tym, którzy nie mają możliwości materialnej wyjazdu na odpoczynek. Zarząd Tow. musiał jednak liczyć się ze skromnym stanem funduszków, jakie na tę akcję mógł poświęcić, wobec czego postanowił zwrócić się do J. M. Pana Rektora Marchlewskiego, jako członka Kuratorjum Fundacji Kórnickiej, oraz członka Zarządu dóbr Pol. Akad. Umiej., i prosić Go, by zechciał pomóc Zarządowi w uzyskaniu odpowiedniego na ten cel budynku od jednej z wymienionych Instytucji.

Pan Rektor Marchlewski zajął się tą sprawą z nadzwyczajną życzliwością i podał projekt użytkowania na cel letniska domu zupełnie nie zamieszkałego, a będącego własnością Fundacji Kórnickiej w Zakopanem.

Dom ten, t. zw. dom na Klimkówce, o który Zarząd zaraz podjął starania, znajduje się między Zazadnią a Łysą Polaną, na Wirchu Porońca, 17½ km od Zakopanego, w pobliżu szosy Zakopane—Morskie Oko. Warunki klimatyczne i położenie domu na wspaniałej polanie wśród lasu całkowicie odpowiadały zamierzonemu celowi.

Przy poparciu sprawy przez Pana Rektora Marchlewskiego, Kuratorjum Fundacji Kórnickiej, działając w duchu wielkiego Twórcy Fundacji ś. p. Władysława Zamoyskiego, odstąpiło wspomniany dom Towarzystwu na przeciąg trzech lat, na bardzo dogodnych warunkach. Zarząd T-wa pragnie na tem miejscu wyrazić Kuratorjum Fundacji Kórnickiej szczerze podziękowanie za ten czyn tak doniosły dla dobra młodych pracowników naukowych.

Pertraktacje z Zarządem Fundacji o szczegóły przeprowadzenia sprawy skończyły się dopiero w ostatnich dniach czerwca b. r. Ze względu na początek feryj letnich Zarząd pragnął dom jak najprędzej otworzyć, jakkolwiek w zakresie urządzenia wiele jeszcze do stanu pożądanego brakowało.

Uczynić z domu stojącego pustką i nieurządzonego, dom nadający się do pobytu letniego, było dużym trudem, zważywszy tak znaczne oddalenie od Zakopanego i wysokie koszty inwestycji i urządzeń. Pewne zasadnicze inwestycje, jak przebudowa kuchni,

remont jadalni i inne, zostały szybko przeprowadzone w czym, jak i w całym zagospodarowaniu się, nie szczędząc czasu i trudu, wiele pomogli zarządowi letniska P. Dyrektor Błachowski z Zarządu Dóbr Fundacji i P. Szołkowski, najbliższy, a bardzo życzliwy sąsiad Klimkówki ze Zazadniej.

Zarząd Towarzystwa z wdzięcznością wspomina także pomoc, jakiej w tym początkowym okresie doznał od Władz wojskowych, w osobie p. pułk. Bolesławicza, Szefa Sztabu D. O. K., jakkolwiek z powodu znacznych kosztów transportu nie skorzystał z wypożyczonych mu z magazynów wojskowych w Krakowie łóżek żołnierskich. Łóżka dla Klimówki uzyskano na miejscu, od Zarządu Sanatorium Pol. Czerwonego Krzyża w Zakopanem, dzięki wielkiej uprzejmości p. pułk. Andryszczaka.

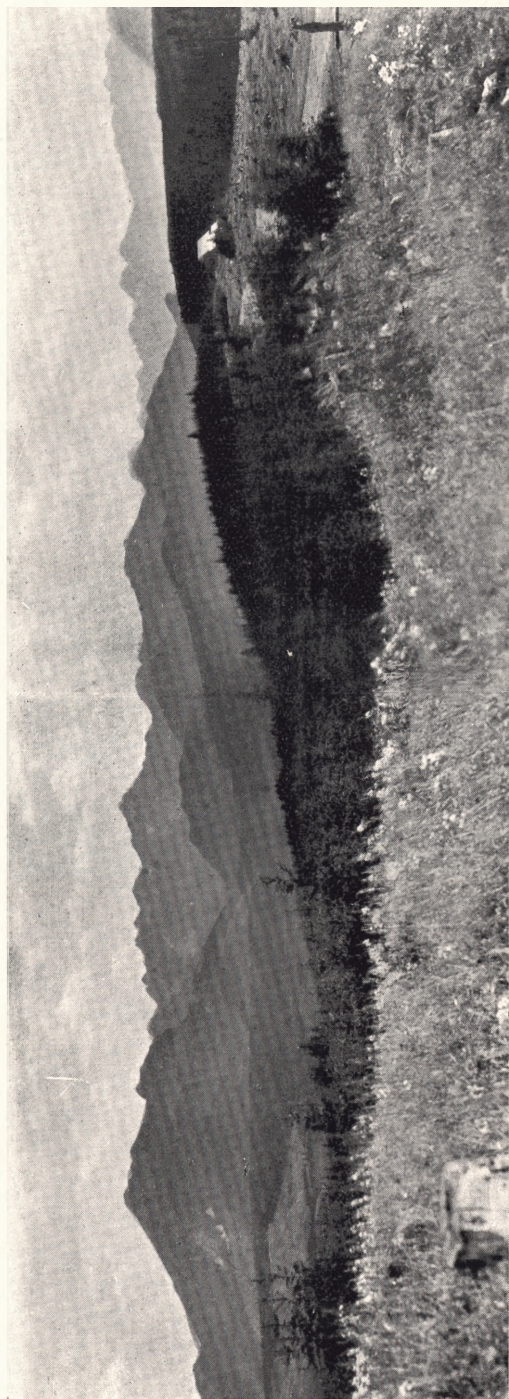
Zarząd pragnie podnieść także dużą uczynność Towarzystwa Bratniej Pomocy Medyków U. J., które na cały sezon letni wypożyczyło ze swej kuchni potrzebne naczynia i przybory kuchenne.

Komisja letniskowa T-wa, wybrana na N. W. Zebraniu w dniu 19 czerwca b. r. w osobach Kol. Wiązownickiej oraz Kolegów Skibniewskiego i Sokołowskiego Stanisława, stanęła całkowicie na wysokości zadania. Wszyscy jej członkowie gorliwie współpracowali z Zarządem T-wa nad uruchomieniem Domu wypoczynkowego, a kol. Wiązownicka podjęła się z ramienia tej komisji kierownictwa Domu. W rezultacie otwarto Dom dnia 5 lipca i prowadzono aż do 13 września b. r.

W myśl intencji Zarządu Klimkówka nie miała być przedsięwzięciem dochodowym a zwrot kosztów za poczynione inwestycje i urządzenie Zarząd postanowił rozłożyć na przeciąg trzech lat trwania dzierżawy. To też koszty pobytu na letnisku były bardzo niskie. Kuchnia, zaopatrywana w prowianty z Zakopanego, była pod zarządem T-wa. Komunikacja autobusowa z Zakopanem była dogodna i tania.

Jednem słowem warunki pobytu, aczkolwiek proste, były tego rodzaju, że zapewniały przebywającym tam asystentom zupełny wypoczynek po całorocznej pracy, w atmosferze niezamąconego spokoju.

Nie bez znaczenia jest okoliczność, że Klimkówka, ze względu na swoje korzystne położenie, była także doskonałym punktem wyjściowym dla wycieczek wysokogórskich, zwłaszcza w okolice Morskiego Oka i w Tatry Wysokie na wschód od Białki. Kolegom zaś prowadzącym badania w Tatrach Dom na Klimkówce dawał dogodne oparcie.

Widok z pod Wierchu Porońca.

Fot. Dr. S. Ryglichi.

Po prawej stronie zdjęcia, przy drodze wiodącej do Bukowiny, na tle widoczny Dom Wypoczynkowy Tawa. W głębi wspaniała panorama Tat.

W Klimkówce mogło pomieścić się 20—30 osób. Z powodu małej liczby zgłoszeń asystentów U. J. Zarząd mógł udostępnić Dom wypoczynkowy także i asystentom innych wyższych uczelni. W tej myśli prezes Towarzystwa w swoim przemówieniu na Zjeździe Związku Stow. Asystentów W. U. R. P. w Poznaniu zaprosił asystentów innych Uniwersytetów do przybywania na Klim-

Klimkówka.

Fot. Dr. M. Ramutt.

kówkę. Ponadto komunikat tej treści, dosyć obszerny, zamieściły w połowie lipca wszystkie dzienniki krakowskie.

Frekwencja w pierwszym miesiącu funkcjonowania Klimkówki stosunkowo mała, podniosła się w miesiącach dalszych. Ogólna frekwencja Klimkówki do dnia 13 września 1928 r. wyniosła asystentów U. J. 20 osób, asystentów Uniwersytetu warszawskiego i wileńskiego trzy osoby, osób niezwiązanych z Uniwersytetem a uprawnionych do przebywania na Klimkówce 10, turystów zatrzymujących się przelotnie w myśl porozumienia z Towarzystwem Tatrzańskim osób 28. Ogółem w ciągu sezonu letniego korzystało z Klimkówki osób 61.

Pogoda, zwłaszcza w lipcu, z końcem sierpnia i w pierwszych

dniach września całkowicie dopisała. To też przebywający w Domu odbywali wycieczki w jego bliższe i dalsze okolice, niektórzy zaś chodzili na wycieczki wysokogórskie; dni słotne i wieczory spędzano przy grach towarzyskich lub czytaniu książek i gazet nadsyłanych z Krakowa.

Miałem urozmaiceniem, o którym pomyślał P. Dyr. Błachowski, nieźrównaną troskliwością otaczający asystenckie letnisko, były tańce góralskie, urządzone w Kuźnicach z okazji bytności V. Międzynarodowej Wycieczki Geografów roślin (V. I. P. E.), na które to widowisko P. Dyrektor zaprosił i zawiózł wszystkich letników, którzy tylko mieli ochotę pojechać. Mieszkańcy Klimkówki mieli także sposobność widzieć tatrzański wyścig automobilowy, gdyż miejsce startu na Łysej Polanie było odległe o dwa kilometry drogi.

Jak wnosić można z otrzymanej korespondencji i osobistych wypowiedzi, większość przebywających w Domu T-wa osób była z pobytu bardzo zadowolona. Na gruncie Domu panowały wśród przebywających w nim członków T-wa i osób z poza T-wa, zwłaszcza asystentów innych uczelni, miłe stosunki towarzyskie. Zarząd spodziewa się, że dzięki temu, po powrocie do zajęć uniwersyteckich, nietylko wzmoże się tempo prac naszego T-wa, ale i utrzymają się i pogłębią stosunki T-wa z Towarzystwami asystentów innych uniwersytetów.

Ogólny wynik gospodarki na Klimkówce, kierowanej sprawnie i niezmordowanie przez kol. Wiązownicką przez cały czas funkcjonowania Domu, był dobry. Obawa deficytu okazała się płonną, poniesione wkłady mają swe pokrycie w zakupionym inwentarzu. Zarząd ze szczerą podzięką pragnie podkreślić, że z pewną pomocą materialną pospieszył Towarzystwu Zarząd Główny P. T. T., który uznając Dom za użyteczną podstawę dla turystyki górskiej wpłacił na cele Klimkówki, już po zamknięciu sezonu, kwotę 200 zł. Subwencja ta umożliwi Towarzystwu dalsze inwestycje w Klimkówce, głównie zaś budowę mansard, celem zapewnienia przebywającym większej wygody.

Ze względu na doskonałe tereny narciarskie, wśród których Dom leży, jest rzeczą bardzo możliwą, że i w nadchodzącej zimie, w czasie feryj świątecznych, będzie Dom gościł zwolenników tego zdrowego sportu. W przewidywaniu tej możliwości Zarząd zawczasu zaopatrzył Klimkówkę w opał i część prowiantów oraz zapewnił sobie komunikację sankami.

Sprawa mieszkań dla asystentów.

Jak wiadomo, większość asystentów naszego Uniwersytetu mieszka w bardzo trudnych warunkach, tylko bowiem nieliczni koledzy mają mieszkania w t. zw. Domu asystenckim lub przy zakładach, w których pracują.

Sprawa mieszkań dla asystentów była przedmiotem obrad N. W. Zebrania w dniu 19 czerwca b. r.; na tem Zebraniu wybrano osobną komisję, która miała się tą sprawą zająć. W skład tej komisji weszli koledzy: Starzewska, Ramułt, Ryglicki, Skowron. Zadaniem komisji było kontynuować działalność zainicjowaną już przez Zarząd, który w sprawach mieszkaniowych asystenckich wszedł w porozumienie z P. Prof. Dziewońskim, przewodniczącym Komitetu budowy domów profesorskich; P. Prof. Dziewoński odniósł się do projektów Zarządu bardzo życzliwie i wyraził zgodę na objęcie kierownictwa całej akcji, zamierzając ją prowadzić na tych samych zasadach, na jakich zamierzał prowadzić dalszą akcję budowy domów profesorskich. Niestety jednak jedną z ważniejszych przeszkód przy zrealizowaniu tej niewątpliwie cennej dla Towarzystwa wspólnej akcji z Komitetem profesorskim okazał się brak środków pieniężnych, gdyż, jakkolwiek Towarzystwo mogłoby ubiegać się o pożyczkę budowlaną, to przecież pewne fundusze na zakupno gruntu pod budowę były potrzebne odrazu; Senat Akademicki nie zgodził się bowiem na użytkowanie na ten cel funduszu pochodzącego z chesnego, póki nie zostanie znowelizowana ustawa o podziale chesnego, przypadającego, jak obecnie, w 40% na budowę domów profesorskich, a w 60% na budowę domów akademickich. Jest faktem, że ustawa ta istotnie nie wzięła zupełnie pod uwagę żywotnych interesów asystentów.

Senat Akademicki, kierowany dużą dla inicjatywy Zarządu życzliwością, uczynił jednak to, co leżało w granicach jego możliwości, wydał mianowicie polecenie Dyrekcjom wszystkich Zakładów Uniwersyteckich, aby w planie rozbudowy tychże Zakładów przewidziano także mieszkania dla asystentów. W tym stanie rzeczy Zarząd Towarzystwa, wspólnie z Komisją budowlaną, udał się, za radą P. Prof. Sikorskiego, referenta budowlanego Senatu, do Ekspozytury Min. Robót publicznych w Krakowie, gdzie plany przebudowy względnie plany nowych budowli uniwersyteckich są przygotowywane, z przedstawieniem, by już w planach najbliższych budowli uwzględniono mieszkania dla asystentów.

Zarząd z przyjemnością stwierdza, że ze strony Pana Inż. Z. Kowalskiego, kierownika biura planów, spotkał się z bardzo życzliwym przyjęciem i otrzymał zapewnienie, że potrzeby mieszkaniowe asystentów w przygotowywanych planach w miarę możliwości zostaną uwzględnione.

Ponieważ jednak akcja ta może być uwieńczona powodzeniem w najlepszym razie dopiero po upływie szeregu lat, przeto nie rezygnując z powziętego planu podjął Zarząd równocześnie starania o nowelizację ustawy, której brzmienie tak niefortunnie stało na przeszkodzie urzeczywistnieniu jego zamiarów. Zarząd zwrócił się mianowicie w lipcu b. r. do Związku Stow. Asystentów W. U. R. P. w Warszawie z prośbą o interwencję w tej sprawie w kołach rządowych i poselskich, a nadto, nie mając ze strony Związku żadnej konkretnej odpowiedzi, uznał za właściwe przed początkiem bieżącej kadencji sejmowej przedstawić swoje dezyderaty byłemu prezesowi T-wa, P. Posłowi Dr. Dybowskiemu i prosić Go o użyczenie usiłowaniom Zarządu Swego poparcia na terenie sejmowym. P. Poseł oświadczył delegacji Zarządu, że uważa się i nadal za członka T-wa i przyrzekł sprawą bliżej się zająć a także zainteresować nią innych posłów, którym z własnego doświadczenia znane są warunki życia i pracy asystentów Uniwersytetu.

Sprawa budowy własnego domu mieszkalnego może tedy wejść na dobrą drogę, tem więcej, że ze strony Prezydum miasta Krakowa otrzymał Zarząd T-wa przez usta P. Wicepr. Dra Wielgusa zapewnienie, że grunt pod budowę będzie można otrzymać od Gminy m. Krakowa na przystępnych i dogodnych warunkach i w takiej części miasta, jaka najlepiej będzie Towarzystwu odpowiadać.

Chcąc jednakowoż już w najbliższym czasie zaradzić brakowi mieszkań, podjął Zarząd, przy łaskawem poparciu P. Prof. Sikorskiego, starania u Senatu, aby przeznaczył część gmachu przy ul. Kopernika 36 (t. zw. Rehmanówkę) po odpowiedniej przeróbce i dobudowie na mieszkania dla asystentów.

Gmach ten mógłby być przebudowany w stosunkowo krótkim przeciągu czasu, jeśli tylko znajdą się na ten cel potrzebne fundusze. Sprawą tą starał się Zarząd zainteresować zarówno P. Inż. Kowalskiego ze strony technicznej, jakoteż i P. Posła Dra Dybowskiego, w celu uzyskania możliwie szybko kredytów rządowych na wspomnianą przebudowę.

Fundusz pożyczkowy.

W okresie sprawozdawczym fundusz pożyczkowy T-wa znacznie się powiększył, gdyż Zarząd uzyskał zgodę Senatu Akademickiego na zwrot wkładek asystenckich, wpłaconych do Funduszu Pomocy Profesorów za czas od 1 czerwca 1924. do końca stycznia 1928 r.

Zarząd otrzymał z Funduszu Pom. Prof. kwotę 9355.14 zł, równocześnie zaś wszyscy asystenci U. J., członkowie T-wa, przestali być członkami tegoż Funduszu. W ten sposób akcja udzielania pożyczek asystentom została skupiona w rękach Towarzystwa, a członkowie T-wa przestali opłacać wkładki do dwóch funduszy pożyczkowych, co było zupełnie nieracjonalne.

Fundusz pożyczkowy udzielał pożyczek bezprocentowych, w wysokości i na warunkach określonych przez regulamin, załączony do niniejszego sprawozdania. W ciągu roku udzielono ogółem 115 pożyczek na łączną kwotę 24.310 zł.

Ilość i wysokość udzielonych pożyczek, zważywszy niewystarczające naogół uposażenie asystentów, dowodzi użyteczności tej akcji.

* * *

Działalność Towarzystwa Asystentów U. J. ma już swoją dziewiętnastoletnią tradycję. Nasi nieustrudzeni poprzednicy, wszyscy, ilu ich było, budowali swoim bezinteresownym wysiłkiem zręb po zrębie tej organizacji, która jest dzisiaj w życiu uniwersyteckim czynnikiem niewątpliwie użytecznym.

Zarząd Towarzystwa, ogłaszając drukiem niniejsze sprawozdanie, pragnie dać wyraz głębokiemu przekonaniu, że zakres działań T-wa będzie w przyszłości wzrastać i Towarzystwo osiągnie duży rozwój, jeśli jego członkowie przystąpią do pracy na terenie T-wa liczniej i ochotniej, niż dotychczas.

Zarząd jest bowiem zdania, że współpraca wszystkich członków T-wa nad właściwym rozwiązaniem tych zagadnień, jakie wiążą się ściśle z organizacją pracy naukowej i pedagogicznej w wyższych uczelniach polskich jest zasadniczym warunkiem utrzymania tych prac na wysokim poziomie, a zarazem może mieć duże znaczenie dla dobra zorganizowanych członków.

Władysław Ciołek Żelechowski

Władysław Żelechowski, dr. filozofji, adjunkt Gabinetu Geologicznego Uniwersytetu Jagiellońskiego, członek Towarzystwa, zmarł w Krakowie 21 maja 1928 r.

Śp. Władysław Ciołek Żelechowski, pochodził ze starej, bardzo Ojczyźnie zasłużonej rodziny ziemiańskiej. Stosunki rodzinne złożyły się tak, że jako pacholę patrzeć musiał na utratę Swej rodzinnej wioski Nieprzeźni i do końca życia tego bolesnego faktu nie zapomniał. Młodość, szczególnie zaś lata uniwersyteckie, miał ciężkie i twarde.

Wielka wojna była dla śp. Zmarłego okresem trudnych i niebezpiecznych przejść. Od samego jej początku na froncie przeszedł zimę 1914/15 w Karpatach Wschodnich i dopiero ranny i chory stamtąd powrócił. Brał potem udział w walkach na froncie włoskim aż do końca wojny, ranny znowu w tym czasie czterokrotnie, w tem raz bardzo ciężko, przyczem niemal cudem uszedł śmierci. Prócz odniesionych ran przeszedł także śp. Kol. Żelechowski w czasie Swojej służby na froncie ciężkie choroby zakaźne, które fatalnie wpłynęły na dalszy stan Jego zdrowia.

Z chwilą, gdy Polska odzyskała niepodległość, nie opuścił szeregow. Uczestniczył w walkach o Lwów, walczył na innych frontach, osiągając stopień majora W. P. i dopiero z wiosną 1922 r. wystąpił z armji.

Po powrocie do zajęć naukowych jął się ich bardzo pilnie, aby nadrobić stracony czas. Mianowany adjunktem Zakładu geologii, ostatnie lata pracował już niemal z niesamowitą pasją. Choroba jednak postępowała, stan nerwów widocznie się pogarszał. Gdy doszło do tego, że w najpiękniejszy dzień przecudne widoki górskie były Mu już tylko męczarnią wspomnień — odszedł.

Śp. Zmarły był indywidualnością niezwykłą. Bardzo miły, głęboko i wszechstronnie wykształcony, o wielkiem, subtelnem poczuciu natury i sztuki, z głębi duszy uczynny i koleżeński, był w rzeczach dlań ważnych mocny, nieugięty, nieustraszony. Na parę miesięcy przed śmiercią rozpoczął przygotowywać Swą pracę habilitacyjną.

Cześć serdecznemu Przyjacielowi!

W. K.

BIBLIOTEKA
MIASTA
HARDLOWEGO

ZESTAWIENIE KASOWE.

Bilans otwarcia 1927/28.

Stan czynny		Stan bierny	
1. Gotówka w kasie	zł 80—	1. Majątek T-wa	zł 4797'92
2. W Poczt. Kasie O.	„ 1937'02		
3. Dłużnicy	„ 2780'90		
	<u>zł 4797'92</u>		<u>zł 4797'92</u>

Bilans zamknięcia 1927/28.

Stan czynny		Stan bierny	
1. Gotówka w kasie	zł 199'24	1. Majątek T-wa	zł 17245'32
2. W Poczt. Kasie O.	„ 3160'04		
3. W Banku G. Kraj.	„ 3662'01		
4. Dłużnicy	„ 8885—		
5. Ruchomości	„ 1339'03		
	<u>zł 17245'32</u>		<u>zł 17245'32</u>

Zestawienie.

Końcowy majątek Towarzystwa	zł 17245'32
Początkowy majątek Towarzystwa	„ 4797'92
Wzrost majątku	<u>zł 12447'40</u>

Komisja Rewizyjna na posiedzeniu w dniu 3 grudnia 1928 r. stwierdziła, że powyższe zestawienie rachunkowe jest zgodne z dowodami i że majątek Towarzystwa wynosi 17.245'32 zł, t. j. siedemnaście tysięcy dwieście czterdzieści pięć złotych 32 gr.

W Krakowie, dnia 3 grudnia 1928 r.

Dr. Witold Płoski m. p.

Dr. Kazimierz Wodzicki m. p.

STATUT

TOWARZYSTWA ASYSTENTÓW UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO.

I. Nazwa, siedziba i cel Towarzystwa.

§ 1. Towarzystwo nosi nazwę „Towarzystwo Asystentów Uniwersytetu Jagiellońskiego“.

§ 2. Siedzibą Towarzystwa jest miasto Kraków.

§ 3. Celem Towarzystwa jest wzajemna pomoc i obrona interesów zawodowych.

II. Środki i fundusze Towarzystwa.

§ 4. Do osiągnięcia swego celu zmierza Towarzystwo przez:
a) regularne odbywanie zgromadzeń, *b)* utrzymanie stałego kontaktu z podobnymi Towarzystwami, istniejącymi na innych Wszechnicach polskich i *c)* wnoszenie petycji, memorjałów i t. p.

§ 5. Fundusze Towarzystwa powstają: *a)* z wpisowego, *b)* z wkładek członków, *c)* z ewentualnych darów i zapisów.

III. Członkowie Towarzystwa, ich prawa i obowiązki.

§ 6. Członkowie Towarzystwa dzielą się na: *a)* zwyczajnych, *b)* wspierających i *c)* honorowych.

§ 7. Członkiem zwyczajnym może być każdy członek pomocniczego personelu naukowego Uniw. Jagiellońskiego (asystent, adjunkt, konstruktor, demonstrator i t. d.). Członków zwyczajnych przyjmuje Zarząd Towarzystwa. W razie odmowy przyjęcia, Zarząd obowiązany jest sprawę przedstawić do rozstrzygnięcia najbliższemu Walnemu Zgromadzeniu.

§ 8. Członkami wspierającymi mogą być wszyscy byli asystenci i konstruktorzy Uniw. Jagiell. i wszyscy inni członkowie grona nauczycielskiego Uniw. Jagiell.

§ 9. Członków honorowych mianuje Walne Zgromadzenie na wniosek Zarządu lub $\frac{1}{5}$ członków zwyczajnych Towarzystwa.

§ 10. Członkowie zwyczajni mają prawo uczestniczenia w zebraniach ogólnych z głosem decydującym, czynne i bierne prawo wyboru do wszystkich organów Towarzystwa, korzystania z wszelkich urządzeń Towarzystwa.

§ 11. Członkowie wspierający i honorowi mają prawo uczestniczenia w zebraniach Towarzystwa z głosem doradczym.

§ 12. Członkowie Towarzystwa są obowiązani brać udział w działalności Towarzystwa, stosować się do statutu i uchwał Towarzystwa.

§ 13. Członek nie stosujący się do uchwał Towarzystwa i statutu lub przynoszący swem postępowaniem szkodę lub ujmę Towarzystwu, może być wykreślony z liczby członków przez Walne Zgromadzenie na wniosek Zarządu. W razach nagłych przysługuje Zarządowi prawo zawieszenia członka w jego czynnościach aż do decyzji najbliższego Walnego Zgromadzenia.

§ 14. Członkowie zwyczajni płacą wpisowe i wkładkę, których wysokość oznacza Walne Zgromadzenie. Członkowie wspierający płacą co najmniej 10 zł rocznie.

§ 15. Członkiem Towarzystwa przestaje być: a) kto zgłosi do Zarządu pisemnie swe wystąpienie, b) kto zalega z wkładką roczną i nie uiści jej przed dorocznem Walnem Zgromadzeniem i c) kto zostanie z Towarzystwa wykluczony.

IV. Władze Towarzystwa.

§ 16. Sprawami Towarzystwa kieruje i Towarzystwo na zewnątrz reprezentuje Zarząd, składający się z prezesa i czterech członków, obieranych corocznie na dorocznem Walnem Zgromadzeniu przez tajne głosowanie na przeciąg jednego roku akademickiego. W ciągu roku akademickiego Zarządowi przysługuje prawo kooptowania członków Zarządu na wakujące urzędy (z wyjątkiem prezesa), z obowiązkiem przedstawienia każdej kooptacji do zatwierdzenia przez najbliższe Walne Zgromadzenie.

§ 17. Na pierwszym zebraniu wybiera Zarząd z pośród siebie zastępcę prezesa, sekretarza, jego zastępcę i skarbnika.

§ 18. Do Zarządu powinni należeć o ile możliwości asystenci ze wszystkich Wydziałów Uniwersytetu.

§ 19. Do ważności uchwał Zarządu potrzebna jest obecność prezesa względnie jego zastępcy i dwóch członków Zarządu. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów — w razie równości rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 20. Zarząd załatwia wszelkie sprawy Towarzystwa, zwołuje Walne Zgromadzenie, decyduje o przyjęciu członków zwyczajnych i przedkłada na dorocznem Walnem Zgromadzeniu sprawozdanie ze swych czynności. Prezes i sekretarz, ewentualnie ich zastępcy, podpisują wszystkie pisma z Towarzystwa wychodzące.

§ 21. Komisja rewizyjna składa się z trzech członków wybieranych na dorocznem Walnem Zgromadzeniu przez tajne głosowanie na przeciąg jednego roku akademickiego.

§ 22. Komisja rewizyjna ma prawo w każdym czasie kontrolować działalność Zarządu. Członkowie Komisji rewizyjnej biorą udział w posiedzeniach Zarządu z głosem doradczym.

§ 23. Komisja rewizyjna obowiązana jest sprawdzić działalność i dowody ustępującego Zarządu i przedstawić na Walnem Zgromadzeniu sprawozdanie kasowe.

V. Walne Zgromadzenie.

§ 24. Walne Zgromadzenia bywają zwyczajne i nadzwyczajne. Zwyczajne Walne Zgromadzenie zwołuje Zarząd na początku każdego roku akademickiego dla wyboru władz Towarzystwa i przyjęcia sprawozdania ustępującego Zarządu i Komisji rewizyjnej.

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie zwołuje Zarząd: a) z własnej inicjatywy, b) na żądanie Komisji rewizyjnej, c) na żądanie przynajmniej 15 członków Towarzystwa. O dniu Walnego Zgromadzenia muszą być członkowie zawiadomieni conajmniej na pięć dni przed zebraniem.

§ 25. Do ważności uchwał Walnego Zgromadzenia potrzebną jest obecność połowy członków zwyczajnych Towarzystwa. Gdyby jednak z powodu niedostatecznej liczby obecnych Walne Zgromadzenie nie mogło przyjść do skutku, wówczas zwołuje Zarząd, nie później jak w ciągu dni 14, drugie Walne Zgromadzenie, z tym samym porządkiem dziennym, prawomocne bez względu na ilość obecnych.

§ 26. Uchwały Walnego Zgromadzenia zapadają zwykłą większością głosów, tylko do zmiany statutu i rozwiązania Towarzystwa potrzebna jest obecność $\frac{2}{3}$ ogólnej liczby członków zwyczajnych, uchwalających $\frac{2}{3}$ głosów.

§ 27. Walne Zgromadzenia obradują nad wnioskami zgłoszonymi przez Zarząd, oraz nad temi wnioskami członków, które conajmniej na trzy dni przed zebraniem zostały pisemnie podane do Zarządu. Nad innemi wnioskami może być otwartą dyskusją, o ile Walne Zgromadzenie zwykłą większością głosów uzna je za nagłe. Wyjątek stanowią sprawy osobiste, które mogą być przedstawione Walnemu Zgromadzeniu wyłącznie za pośrednictwem Zarządu. Normy postępowania w sprawach osobistych określa osobny regulamin.

VI. Komisje.

§ 28. Do załatwienia poszczególnych spraw Towarzystwa może Walne Zgromadzenie powoływać specjalne Komisje, których skład, kompetencje i czas działania określa Walne Zgromadzenie.

VII. Sąd honorowy.

§ 29. Nieporozumienia między członkami, pozostające w związku ze sprawami Towarzystwa, rozstrzyga Sąd honorowy, złożony z przewodniczącego lub jego zastępcy, obieranych na dorocznem Walnem Zgromadzeniu (przez tajne głosowanie i na przeciąg jednego roku akademickiego) oraz czterech sędziów, wybieranych po dwu przez każdą ze stron z pomiędzy członków Towarzystwa. W razie, gdyby która ze stron nie chciała lub nie mogła wybrać sędziów, wyznaczy ich Zarząd Towarzystwa. Wyroki sądu zapadają zwykłą większością głosów i są nieodwołalne.

VIII. Rozwiązanie Towarzystwa.

§ 30. Rozwiązanie Towarzystwa może nastąpić na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia, o ile na niem przynajmniej $\frac{2}{3}$ członków zwyczajnych jest obecnych i wniosek zostaje przyjęty $\frac{2}{3}$ głosów. O majątku Towarzystwa decyduje ostatnie Walne Zgromadzenie. O ileby rozwiązanie Towarzystwa nastąpiło w inny sposób i Walne Zgromadzenie nie mogło przyjść do skutku, majątek Towarzystwa przechodzi na własność Towarzystwa Szkoły Ludowej lub innej instytucji o analogicznych celach.

REGULAMIN

FUNDUSZU POŻYCZKOWEGO

uchwalony na Nadzw. W. Zgromadzeniu dn. 2 czerwca 1927 r.

§ 1. Fundusz Pożyczkowy T. A. U. J. składa się z:

- a) dotychczasowego kapitału;
- b) wkładek miesięcznych członków, wysokość wkładek ustala Walne Zgromadzenie;
- c) kwot, przekazywanych przy zamknięciu roku administracyjnego z salda funduszków Towarzystwa na mocy uchwały Zarządu Towarzystwa;
- d) różnych dochodów, na ten cel przeznaczonych.

§ 2. Prawo korzystania z funduszu pożyczkowego w postaci zwrotnych pożyczek i bezzwrotnych zapomóg przysługuje tylko członkom Towarzystwa nie zalegającym z opłatą wkładek i ze zwrotem poprzednio pobranych pożyczek.

§ 3. P o ż y c z k i. a) Wysokość pożyczanej sumy, termin i sposób zwrotu zależą od każdorazowego stanu rozporządzalnej kwoty Funduszu Pożyczkowego i są ustalane przez skarbnika.

W zasadzie pożyczki są krótkoterminowe, do wysokości jednomiesięcznej pensji pożyczającego; w żadnym razie nie mogą przewyższać połowy sumy uposażenia, jakie pożyczający ma otrzymać do końca swej nominacji w Uniwersytecie Jagiellońskim; ostateczny termin zwrotu musi wypadać najpóźniej na 30 dni przed wygaśnięciem nominacji pożyczającego.

b) Pożyczki przewyższające jednomiesięczną pensję pożyczającego lub takie, których ostateczny termin zwrotu ma nastąpić po upływie więcej niż czterech miesięcy, udzielane być mogą tylko na mocy uchwały Zarządu Towarzystwa, powziętej na wniosek skarbnika, lub dwu innych członków Zarządu. Decyzję, zarówno

przychylną jak odmowną, obowiązany jest Zarząd powziąć i podać do wiadomości zainteresowanego najpóźniej do siedmiu dni od zgłoszenia prośby o pożyczkę.

c) W wypadkach zasługujących na uwzględnienie skarbnik ma prawo prolongować termin spłaty pożyczki w ramach § 3 a). Od decyzji skarbnika przysługuje interesowanym prawo odwołania się do Zarządu.

d) Na rachunku Funduszu Pożyczkowego musi stale pozostawać kwota conajmniej trzystu złotych jako fundusz żelazny, którym rozporządza Zarząd w wyjątkowych wypadkach.

§ 4. Z a p o m o g i. W wyjątkowych wypadkach mogą być udzielane członkom albo ich najbliższej rodzinie bezzwrotne zapomogi. Wypłata następuje na podstawie prawomocnej uchwały Zarządu, powziętej w obecności skarbnika.

§ 5. a) Pożyczki udzielane z Funduszu Pożyczkowego są bezprocentowe; w razie jednak zalegania ze zwrotem powyżej dni pięciu pobierać się będzie karę od 3 do 10% w stosunku miesięcznym.

b) Zaległe kwoty, oraz procenta karne, będą bez uwiadomienia dłużnika potrącane z jego pensji za pośrednictwem Kwestury U. J. przyczem doliczać się będzie 5% tytułem zwrotu kosztów.

c) Koszty wszelkiej korespondencji wynikającej z tytułu pożyczki, oraz koszty przesyłania pożyczek pocztą ponosi pożyczający. Opłata manipulacyjna P. K. O. obciąża Fundusz Pożyczkowy.

§ 6. Skarbnik odpowiada za straty, wynikłe z nieprzestrzegania § 3 a).

§ 7. Skarbnik jest obowiązany:

a) prowadzić prawidłową księgowość,

b) przedkładać na każde żądanie Zarządu, Prezesa lub Komisji rewizyjnej księgi do wglądu.

§ 8. Zmiany w niniejszym regulaminie przeprowadzone być mogą jedynie na Walnem Zgromadzeniu Towarzystwa.

SPIS CZŁONKÓW TOWARZYSTWA

według stanu z dnia 30 listopada 1928.

Adamowicz Paweł Dr.	Gawlikówna Antonina
Ackermann Jadwiga Dr.	Gembala Alojzy
Barycz Henryk Dr.	Godlewska-Radwańska Marja Dr.
Baystak Jan Ks.	Godłowski Włodzimierz Dr.
Bieda Franciszek Dr.	Grodziński Zygmunt Doc. Dr.
Binzer Wiktor Dr.	Gwiazdomorski Jan Dr.
Bocheński Zbigniew Dr.	Heitzman Marjan Dr.
Bochnak Adam Doc. Dr.	Hiller Stanisław Doc. Dr.
Bober Piotr Ks.	Hischtin Mieczysław Dr.
Boryniec Atanazy	Jagielski Aleksy
Brahmer Mieczysław Dr.	Jakubiec Juljusz Inż.
Broniewski Stanisław Dr.	Jaroszyńska Katarzyna
Bulas Kazimierz Dr.	Jedlicki Marjan Doc. Dr.
Chłopicki Władysław Dr.	Jodłowski Jan
Chrobak Ludwik Dr.	Kaczyński Henryk
Czerwiński Marjan Inż.	Kadyi Stanisław Dr.
Dadej Kazimierz Dr.	Kamieński Bogdan Dr.
Derlatka Piotr Mgr.	Kania Antoni
Dłuska Marja Dr.	Karasek Stefan
Doboszyński Dobiesław	Karasiński Stanisław Dr.
Donhaiser Antoni	Kączkowski Bronisław Dr.
Dylewska Antonina Dr.	Kaulbersz Jerzy Dr.
Dzięcielewski Stefan Dr.	Kiernik Eugeniusz Dr.
Dziubiński Władysław Dr.	Klāssa Eugeniusz Dr.
Fabiani Stefan Inż.	Klimaszewski Mieczysław
Fic Edward Ks.	Kocwa Aleksander
Frąckowiak Tadeusz Dr.	Koehler Zygmunt Dr.
Gaweł Antoni Dr.	Koch-Kowalikowa Anna Dr.

BIBLIOTYKA
WYDZIAŁ
HISTORII
HISTORIOGRAFII
HISTORIOGRAFII

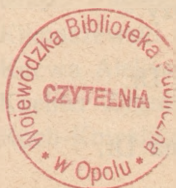
Kołodziejski Zygmunt Dr.
Kordel Michał Ks. Dr.
Kordylewski Kazimierz
Korzybski Tadeusz
Kozik Stanisław
Koziorowski Władysław
Kozłowski Mieczysław Mgr.
Kozłowska-Budkowa Zofja Dr.
Kozłowska Aniela Dr.
Kowalska Janina Dr.
Krupiński Mieczysław Dr.
Książkiewicz Marjan
Kurzyniec Edmund
Kuźniar Wiktor Dr.
Kwiatkowski Karol
Kwieciński Lucjan
Lange Oskar Dr.
Laszczka Czesław
Lehr-Spławińska Zofja Dr.
Leszczycki Stanisław
Leśniak Józef
Łubieński Zbigniew Dr.
Łukaszyk Franciszek Dr.
Majewski Kazimierz Inż.
Malkiewicz Zdzisław Dr.
Marchlewski Teodor Doc. Dr.
Marsówna Anna
Maślankiewicz Kazimierz Dr.
Mayer Józef
Mikulski Józef
Miodoński Jan Dr.
Motyka Józef Dr.
Mróz Edward Dr.
Müller Leon
Nayder Tadeusz Dr.
Niewiadomski Jerzy
Nowicka Helena
Nowotny Gustaw Dr.
Nytkówna Józefa
Obrębska Antonina Dr.

Obrębski Józef
Obtułowicz Mieczysław Dr.
Oesterreicher Henryk Dr.
Olczak Tadeusz
Ormicki Wiktor Dr.
Ostrowski Tadeusz
Pagaczewski Janusz
Paszkowski Stanisław Dr.
Pawłowski Bogumił Dr.
Pelczar Kazimierz Dr.
Pelczar Marjan
Piech Kazimierz Doc. Dr.
Pieczenko Borys Doc. Dr.
Piwarski Kazimierz Dr.
Płoski Witold Dr.
Premik Józef Dr.
Proszak Stanisław Ks.
Przyborowski Józef Dr.
Ralski Edward Dr. Inż.
Ramułt Mirosław Dr.
Reiss Henryk Dr.
Reyman Tadeusz Dr.
Robel Jan Dr.
Rokita Stanisław
Romanowa Janina Dr.
Ryglicki Stefan Dr.
Sawicki Jakób Dr.
Schmidt Emeryk Dr.
Sciesiński Kazimierz Dr.
Sedlaczek Ludomir Dr.
Sembratówna Zofja Inż.
Sikorska Aurelja Dr.
Skarżyński Bolesław Dr.
Skibniewski Tadeusz Dr.
Skowron Stanisław Doc. Dr.
Skulska Marja
Sklaski Stanisław Dr.
Smreczyński Stanisław Dr.
Sokołowski Adam Dr.
Sokołowski Stanisław Dr.

Sowińska Helena Inż.	Witkowski Józef Dr.
Śnieszko Stanisław Dr.	Wnorowski Feliks
Starmach Karol Dr.	Wodzicki Kazimierz Dr. Inż.
Starzewska Marja Dr.	Wójcicki Michał Dr. Inż.
Starzewski Maciej Doc. Dr.	Wojtusiak Roman
Strzembosz Tomasz Dr.	Wojciechowska Stanisława
Strzemiński Kazimierz Dr.	Wołoszyńska Jadwiga Dr.
Swaryczewski Antoni	Wróblewski Janusz
Szabuniewicz Bożydar Dr.	Wróblewski Józef
Szymanowicz Józef Doc. Dr.	Wetulani Adam Dr.
Talewski Jan Dr.	Zabłocka Wanda Dr.
Titz Henryk	Zabłocki Jan Dr.
Trzebicki Rudolf Dr.	Zacharski Mieczysław Dr.
Wąsowicz Tadeusz	Zakrzewski Zygmunt
Wątocki Włodzimierz	Ziobrowski Stefan Dr.
Wiązownicka Marja Dr.	Żarnecki Stanisław Inż.
Wiśłocka Wanda Dr.	Żuliński Roman Dr.

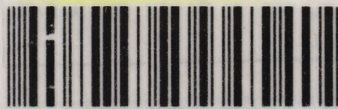
SPIS RZECZY.

	Str.
Władze Towarzystwa w r. 1927/28	2
Sprawozdanie z działalności Zarządu T-wa	3
Ś. p. Władysław Żelechowski, wspomnienie pośmiertne	14
Zestawienie kasowe	15
Statut Towarzystwa Asystentów U. J.	16
Regulamin Funduszu pożyczkowego T. A. U. J.	20
Spis członków Tow. A. U. J.	22

Wojewódzka Biblioteka
Publiczna w Opolu

CM 313814

000-313814-00-0

DRUKARNIA „ORBIS” KRAKÓW